

(Βλέπων τὸν Ἀντώνη). Ἔλα, Χριστέ μου, τοῦρ Ἀντώνη, τσαί γὼ σὲ πῆρα γιὰ ζήτρα. (Τῷ Κώστῳ). Ἔλα, Παναγιὰ μου! τί κατάντρα εἶν' αὐτή, στρατηγέ μου! (Τῷ Θανάσῳ). Τσαί σὺ, καλὸ μου παιδί, μασκαρεύτησες; Τσαί τοῦ χρόνου, τσαί τοῦ χρόνου. (Βλέπων τὸν Χρῆστον). Χρῆστό μου! γαμπρέ μου! Δῶ 'σαι τσαί σὺ; τσαί γὼ σὲ νόμιζα πεθαμένο 'ς τὴν Ἀμέρικα μὲ τοὺς Μανιάτες. (Τῇ Μαρούλῳ). Τσαί σὺ δὲν τὸν φιλῆς; Τί κάθισαι μὲ καταιδασμένο τὸ τσεφάλι; Τυχερό σου ἦτανε νὰ χάσῃς τὸ ὑπιστατικό σου.. ἔ; τί θὰ κάνουμε τώρα; δὲν εἶσαι οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ἡ ὑστερή. Μὰ τώρα τοῦ βρήκαμε τὸ Χρῆστό μας, δὲν χαίρεσαι, γελᾷς; (Ἄδων).

Θαρρῶ πῶς δὲν εἶμαι, Μαριώ, 'ς τὰ σωστά μου.
Θαρροῦσα πῶς εἶναι νεκρός ὁ κουρούνης,
Μὰ τώρα τὸν βλέπω τσαί βγαίνει ἔμπροστά μου
Μὲ τζάντα, μὲ μπότσι, σὰν φάντες μπαστούνης.
Θαρροῦσα πῶς ζοῦσε σὲ βάρους, σὲ στυϊνα,
μὲ στυλλους, μ' ἀρκουδες, μὲ λύκους, μὲ γίδια.
Μὰ ἔξάφνου τ' ἀγρίμια ἐννοιώσανε πείνα
τσαί φάγαν τοῦ Χρήστου προβιά τσαί παιδιά.

Ἀληθινά, παιδί μου, σ' ἔχα γιὰ πεθαμένο μπιζ τσαί βουκολάτσας;
Βρε Μαρουλιώ μου, τί στέτσεσαι ἀκούνητη σὰν κολάνα; Ὁ Χρῆστος εἶναι, δὲν τὸν βλέπεις; ὁ Χρῆστος, ὄχι ἄλλος. Δὲν τὸν ἀγκαλιάζεις;

ΜΑΡΟΥΛΑ (Ἄδουσα).

Δὲν ἔχω θάρρος νὰ τοῦ μιλήσω,
τρέμουν ἔμπροστά του τὰ γόνατά μου,

[3844]

καρδιά καὶ χεῖλη πάντα νὰ κλείσω
παρὰ ν' ἀκούσῃ τὰ κρίματά μου!

Ζάχαρι, μέλι αὐτὸς γιὰ μένα,
χολή, φαρμάκι ἐγὼ γιὰ 'κεῖνον,
ἤμουν αἰτία νὰ πάῃ 'ς τὰ ξένα
κ' ἐγὼ μονάχη ἐδῶ νὰ μείνω.

Ἔτσι δυὸ χρόνια δυστυχημένα
περάσαν, πᾶνε σὰν μιὰ ἡμέρα,
γι' αὐτὸ τὰ μάτια μου τὰ δακρυσιμένα
σὰν βρούσι τρέχουνε, κλαῖνε, πατέρα.

Τώρα, καρδιά μου, δάκρυ μὴ χύνης,
κλαῖγε 'ς τὰ στήθη τῆ συμφορᾶ σου,
σὰν δὲν ἔμπορῶσαι μ' αὐτὸν νὰ κρίνης
τὴν εὐτυχία καὶ τὴ χαρὰ σου.

Τώρα 'ς τὴν Ἄνδρο μὲ διώχνει ἡ μοῖρα,
τώρα γιὰ μένα ἄς εἶναι ξένος,
νὰ ζῶ μακριὰ του σὰν ἔρμη χήρα,
νὰ ζῆ μακριὰ μου εὐτυχημένος.

ΧΡΗΣΤΟΣ.—Ὁχι, Μαρουλιώ μου, ἐγὼ σ' ἀγαπῶ, εἶμαι πάντα
ἡ δίκῃ σου φθάνει ἐσὺ νὰ τὸ θελήσῃς.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΛΙΝΑΡΔΟΣ.—Χρῆστέ μου, καλέ μου ἄνθρωπε,
διτσή σου εἶναι, σ' ἀγαπᾷ ἡ κακομοῖρα, μὰ σὲ ντρέπεται. Θὰ τήνε
πάρῃς;

ΧΡΗΣΤΟΣ.—Ἄν τὴν παίρνω λέει; κ' ἔχω τίποτε ἄλλο 'ς τὸν
κόσμο ἀπὸ τὴ Μαρουλιώ; μ' αὐτή, βλέπεις, δὲν μιλεῖ.

[3845]